

Петръ е тамъ, проводихъ до него двама чело-
вѣцы. и моляхъ го да ся не облѣни да дойде
39 до тѣхъ. И станъ Петръ и отиде съ тѣхъ; и
щомъ дойде, изведохъ го въ горницъ-тъ; и
прѣдстави хъ ся прѣдъ него всички-тѣ вдови-
цы, та плачехъ, и показувахъ му ризы и дрехы
които *имѣ* правѣше Сърна, когато бѣ съ тѣхъ.
40 А Петръ испрати на вѣнъ всички-тѣ, и колѣ-
нични та ся помоли, и ся обърнъ къмъ тѣло-то,
и рече: Тавиѳо, стани. А тя отвори очи-тѣ си, и
41 като видѣ Петра, сѣднъ. А той ѿ подаде рѣкъ
и ѿ исправи; повыка послѣ святы-тѣ и вдовицы-
42 тѣ, и прѣдстави ѿ *прѣдъ тѣхъ* живъ. И това ста-
нъ извѣстно по всичкиъ Іюппіѣхъ; и мнозина по-
43 вѣрувахъ въ Господа. А *Петръ* прѣсѣдѣ довольно
врѣме въ Іюппіѣхъ у нѣкого си Симона усмаря.

ГЛАВА 10.

1. Имаше пакъ нѣкой си челоуѣкъ въ Кесаріѣхъ
на име Корнилій, сотникъ отъ полкъ-тъ нари-
2 цаемый Италійскый, Благочестивъ и богобоя-
зливъ съсъ всякъ-тъ си домъ, и раздаваше
много милостыни на народъ-тъ, и моляше ся Бо-
3 гу непрѣстанно. Около деветый часъ на день-тъ
той въ видѣніе видѣ ясно ангела Божія, който
4 влѣзе при него и рече му: Корниліе. А той по-
гледнъ на него, и уплашенъ рече: Що е, Госпо-
ди? И *ангелъ-тъ* му рече: Твои-тѣ молитвы и
твои-тѣ милостыни възлѣзохъ на поменъ прѣдъ
5 Бога. И сега проводи челоуѣцы въ Іюппіѣхъ, и
6 призови Симона който ся нарича Петръ. Той е
гость у нѣкого си Симона усмаря, на когото
къща-та е край море-то; той ще ти каже що
7 трѣбва да правишь. И като си отиде ангелъ-тъ
който говорѣше Корнилію, *той* повыква двамина
отъ слугы-тѣ си, и одного благочестивъ воина